

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobců: a) **N. K.**
b) nezl. **R. K.**
c) nezl. **F.K.**
nezletilé žalobkyně b) a c) zastoupené žalobkyní a) jakožto zákonnou
zástupkyní všichni státní příslušnost Republika Kazachstán
všichni pobytem Pobytové středisko Havířov, Na Kopci 5, 735 64 Havířov
– Dolní Suchá

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 30. 6. 2021 č. j. OAM-659/ZA-ZA10-P10-2020, o udělení
mezinárodní ochrany

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra České republiky **se zrušuje** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 30. 6. 2021 č. j. OAM-659/ZA-ZA10-P10-2020 žalované Ministerstvo vnitra České republiky rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobkyním podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu řízení vzal žalovaný za objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně a) je obava o bezpečnost manžela a otce nezletilých a v této souvislosti i obava o sebe a budoucnost svých dětí vzhledem k jeho potížím v zemi původu, o nichž tato žalobkyně nic neví. Žalobkyně v průběhu správního řízení o její žádosti neuvedla žádné skutečnosti podřaditelné pod ust. § 12 písm. a), b) zákona o azylu jakožto důvody taxativně stanovené pro udělení azylu ani skutečnosti svědčící o hrozbě vážné újmy, které by mohly být důvodem pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu. K obavám žalobkyně týkajícím se jejího manžela žalovaný uvedl, že v řízení k jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany ani v jeho případě neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany ani ve formě doplňkové ochrany, na základě nichž by měl reálně odvozovat důvody pro udělení mezinárodní ochrany žalobkyni a jejím nezletilým dětem.
2. Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, ve které vytýkala žalovanému porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) v ust. § 3 ve spojení s § 2 odst. 4, § 50 odst. 2 a 3 a § 50 odst. 4. Podle žalobkyně žalovaný porušil také ust. § 14a zákona o azylu, neboť v případě nuceného návratu hrozí jí a nezletilým dětem nebezpečí vážné újmy a porušení článku 3 odst. 1, 2 Úmluvy o právech dítěte, jelikož v řízení nebyl dodržen princip nejlepšího zájmu dítěte. Žalobkyně žádá o mezinárodní ochranu proto, že jejímu manželovi hrozí v zemi původu velké nebezpečí a v této souvislosti se obává o sebe a nezletilé dcery. Kromě fyzických útoků čelil její manžel i dalším skutečnostem, které jsou azylově relevantní. Pokud by zemi původu neopustili, mělo by to tragický vliv na jejich celou rodinu. Nezákonné útoky na jejího manžela, vyhrůžky a psychický nátlak je jednáním, které naplňuje ust. § 4 zákona o azylu. Žalobkyně má za to, že splňuje veškeré podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 zákona o azylu z důvodu nebezpečí hrozící vážné újmy. Žalovaný v žádné fázi řízení nepřihlédl k věku nezletilých žalobkyň b) a c) a nesplnil tak povinnost státního orgánu zvažovat nejlepší zájem dítěte, který zdůrazňuje judikatura Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu. Podle žalobkyně a) si žalovaný neopatřil dostatečné podklady pro své rozhodnutí, nevyšel při svém rozhodování ze spolehlivě zjištěného stavu věci a nepřihlédl ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo. Žalobkyně a) proto navrhovala, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobkyně jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2021 č. j. OAM-659/ZA-ZA10-/P10-2020 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla

jednacího a z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 12. 2021 č. j. 18 Az 30/2021-38 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyň vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

5. Z obsahu správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že žalobkyně podala jménem svým i jménem nezletilých dětí žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 1. 10. 2020. V rámci podání údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 7. 10. 2020 mj. uvedla, že z Kazachstánu vycestovala letecky v červenci 2019 s manželem a dětmi přes Minsk do Švédska. Dne 1. 10. 2020 byli transferováni ze Švédska do České republiky. V roce 2019 jim byla udělena česká turistická víza, ve Švédsku pak podali žádost o udělení mezinárodní ochrany. Důvody podání žádosti o mezinárodní ochranu se odvíjejí v jejím případě i v případě nezletilých dětí od potíží jejího manžela a otce nezletilých. Manžel jí žádné podrobnosti nesděloval, ale v červenci roku 2019 jí řekl, že všichni musí odjet. V rámci pohovoru konaného dne 7. 10. 2020 žalobkyně opakovala, že jí manžel jednoho dne v červenci 2019 sdělil, že má vyřízená víza a letenky do Evropy a že má sbalit věci, protože odjedou. Její manžel měl nákladní auta a zabýval se převozem zboží. Žádné další informace ohledně jeho činnosti žalobkyně nemá; byla s dětmi v domácnosti. V květnu 2019 přišel její manžel domů zbitý a sdělil jí, že je vše v pořádku, že se nemá o nic starat. Následně pak přišel s informací, že rodina odjíždí. V období před květnem 2019 byl také zbit, ale ne v takovém rozsahu. Žalobkyně k dotazům uvedla, že ona ani její děti neměli v zemi původu žádné konkrétní potíže ani potíže s policií či státními orgány. Sdělila, že v současné době v Kazachstánu dochází k uvolňování muslimských tradic a že se obává o budoucnost svých dětí, protože postoje státu k islámu se jí dotýkají jakožto věřící. V zemi původu budují nacismus a pro Ujgury, kteří nemají svou zemi, z toho nic dobrého nebude. Na území Švédska má tetu, která tam žije už zhruba 20 let. V případě návratu se obává o budoucnost svých dětí a manžela. Součástí správního spisu jsou i informace o zemi původu žalobkyň, a to zpráva Ministerstva zahraničních věcí USA ze dne 30. 3. 2021 o dodržování lidských práv v Kazachstánu za rok 2020 a informace MZV v ČR č. j. 147753-7/2019-LPTP ze dne 21. 2. 2020 o postavení ujgurské menšiny v Kazachstánu.
6. Podle ust. § 2 odst. 4 zákona o azylu se pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souhrnu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.
7. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení mezinárodní ochrany, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového

nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem nebo svého posledního trvalého bydliště.

Podle odst. 2 téhož ustanovení se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života civilisty nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

8. Podle ust. § 14b odst. 1 zákona o azylu, rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení.

Podle odst. 2 tohoto ustanovení se rodinným příslušníkem pro účely sloučení rodiny mj. rozumí manžel nebo partner osoby požívající doplňkové ochrany a svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 15 let.

9. Zásadní žalobní námitka žalobkyně a) v této projednávané věci spočívá v neudělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a zákona o azylu jí a nezletilým žalobkyním b) a c). Podle žalobkyně hrozí jí a nezletilým dcerám nebezpečí vážné újmy, což v podstatě zdůvodnila pouze tím, že toto nebezpečí v zemi původu hrozí jejímu manželovi. V této souvislosti uvedla, že není pochyb o tom, že kromě fyzických útoků čelil její manžel i dalším skutečnostem, které jsou azylově relevantní a které podle ní naplňují pojem pronásledování ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o azylu (poznámka soudu uvedené „další azylově relevantní skutečnosti“ žalobkyně v žalobě dále nerozvedla). Krajskému soudu je z jeho úřední činnosti známo, že manžel žalobkyně Y. K., narozený dne X, podal samostatně rovněž žádost o udělení mezinárodní ochrany, o které vedl řízení žalovaný pod č. j. OAM-658/ZA-ZA10-P10-2020. Dne 30. 6. 2021 vydal žalovaný rozhodnutí, kterým tomuto žadateli žádnou z forem mezinárodní ochrany neudělil. Proti tomuto rozhodnutí podal manžel žalobkyně a otec nezletilých žalobkyň žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který rozsudkem ze dne 6. 12. 2021 č. j. 18 Az 30/2021-38 napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud se neztotožnil se závěrem žalovaného, že v řízení ve věci žádosti tohoto účastníka řízení nebylo zjištěno žádné reálné závažné cílové jednání vůči němu ze strany státních orgánů, které by bylo možné považovat za mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání či za hrozbu takového jednání vůči jeho osobě v případě nuceného návratu do země původu. Krajský soud v odůvodnění tohoto rozsudku žalovanému zejména vytkl, že si neopatrnil takové informace o Kazachstánu, které by důvěryhodným způsobem odpověděly na otázku, ke kterým konkrétním státním orgánům se v takovém případě žalobce mohl obrátit a jak ve skutečnosti tyto státní orgány fungují a jak efektivně je v takových případech poskytnuta pomoc žadatelům. Dle názoru krajského soudu tak žaloba týkající se neudělení doplňkové ochrany manželu a otci žalobkyň podle § 14a odst. 2 písm. b) byla shledána jako důvodná proto, že v této části bylo odůvodnění napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

10. Na žalovaném tedy bude, aby znovu rozhodl o žádosti manžela žalobkyně a otce nezletilých žalobkyň o udělení mezinárodní ochrany a přezkoumatelným způsobem odůvodnil udělení či neudělení doplňkové ochrany tomuto žadateli podle ust. § 14 odst. 1 a 2 písm. b) zákona o azylu. Protože na tomto rozhodnutí je i závislé posouzení udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle ust. § 14b zákona o azylu žalobkyni a) jakožto manželce a žalobkyním b) a c) jako nezletilým dětem, krajskému soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení v souladu s ust. § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. O žádosti žalobkyň rozhodne žalovaný opětovně se zřetelem k výsledku řízení ve věci žádosti o mezinárodní ochranu manžela a otce žalobkyň.
11. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšným žalobkyním žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 13. prosince 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce